

عنوان مقاله:

کاربرد لفظی و مفهومی دو واژه «نفع» و «ضر» در آیات کریمه قرآن و تشابهات لفظی و معنایی این دو واژه در نوع بیان سعدی در غزلیات

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی پژوهش در علوم دینی و حوزوی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسنده‌گان:

عبدالله دن - عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بندرلنگه و بندرعباس

مریم علیرادی - عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بندرعباس

خلاصه مقاله:

سخن گفتن از زینت‌های کلامی و واژه‌های اعجاب انگیز معجزه حق به میزان برداختن به تفسیر آیات بسیار سخت و نیاز به درک الهی و علمی فوق توان بشری دارد؛ اما نمی‌توان مروارید را در صدف نهاد و کلام را در نهان خانه دهان محبوس کرد. در این مقاله بر آنهم با تکیه بر مفاهیم واژگان «نفع» و «ضر» دریچه‌ای نیمه باز به مفاهیم بلند واژگان الهی در این معجزه جاوده بگشاییم هرچند مقایسه میان کلام‌بی هممال حق با سرآمد سخنواران عالم نیز، به قول باری تعالی بال مگسی نیزد اما ظرافت و زیبایی کلام شیرین و ناب شیخ اجل و سرحد سخن‌دانی، سعدی-علیه الرحمه- را اگر از پنجره لطف الهی چنان که خود گوید: «درد نهانی به که گوییم که نیست با خبر از درد من الا خبیر هر که دل شیفتنه دارد چو من بس که بگوید سخن دلپذیر» (کلیات: ۷۱۳) به تماشا بنشینیم کاری است بشکوه و به جای خود بر مقیاس تلمیح سنجی و هنرمندی شاعران از زبان وحی قابل بررسی است. امید که مقبول طبع ادب دوستان و دوستداران شیوه‌ای سخن حق و شکر فشانی سعدی افتد و رهگشایی بر تحقیقات همگون باشد.

کلمات کلیدی:

قرآن، نفع و ضر، لفظ، معنا، غزلیات، سعدی

لينک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1671180>

